

Naplóversek

[Látó, 2012. február]

2011. október 7., péntek
semmilyen érzékeny membránnal

mennyi mindent megetettek velem
gyerekkoromtól mennyi rosszat
cukrozott levest tejporból kevert
tejet melynek illatát még ma is
az orromban érzem az óvodás
évek emlékeként volt aztán
málnapuding leöntve pirosas
kölniillatú lével alig
tudtam elhárítani a szigort
fenn a hegyen testerán mindent
meg kellett enni hetente mérték
bennünket s jegyezték pontosan
a gyarapodást az érmelygést nem
mérték ehhez nem volt készülékük
az undor semmilyen érzékeny
membránnal nem volt kimutatható
nagyanyám otthonról küldött csomagja
húzott ki a pácból hetente vagy
kéthetente a szőlők körték
s a jobbnál jobb kekszek sütemények
de elvették tőlem a nevelők
s megdézsmálták a maradékot
pedig meg kellett osztani a töb-
biekkel életkorra nemre
és nemzetre való tekintet nél-
kül a testvériség-egység szel-
lemében voltunk hozzá jó sokan

2011. november 3., csütörtök
köd rókatárgy

elgázolt rókatárgy a ködben
a drága szőrmén gépkocsik
vágattak én kikerültem nem
gázoltam rajta át máskor
is megesett velem hogy róka
futott át előttem az úton
de ez most más volt rókatárgy
reggel délben és délután mire
leszáll az alkony már nyoma sem
lesz szálanként sejtenként hordják szét
a márkás gépkocsik a márkás
szőrmét a húst az izmokat
a kötőizom szalagja
a szétroppantott gerinc vagy
a szaggatott felezővonal
fehérje ég bele a fényszóró
fényébe este mire haza-
felé tartok az újra leszálló
ködben nem látható miként az
autópálya kijárata sem
van-e kijárat egy elgázolt
rókatárgyból vagy átmegy minden

virtualitásba pnl-be
napszálltára a rókatárgyból
már csak ez marad: pnl
orbán ottó s petri györgy között
a könyvespolcon a pontos
és lomha alkonyat a grafitnesz
negyvennegyedik oldalán
kimenekül a versből s vissza
piros fogak vércsík és rókaszáj

2011. november 12., szombat
kipattan lesben áll

nem ébredt korán kávét kevert
rágyújtott olvasott ezt a
mondatot még előző
éjszaka találta ki múlt
időben azt ami lesz
mert mi más történne mint ami
délelőttöknként általában
történni szokott: írás olvasás
a fáradtság ellenére
felkelt hogy leírja hogy másnap
majd ezzel kezdődjön a nap
akkor ez most a múlt és jövő
idő között a jelen lenne
mely telik múlik mintsem áll?
az első szöveg édeskés volt
s az édességtől kissé ragacsos
a másik széthullt mondatokra
mégis sodorta olvastatta magát
vagy csak a benne megjelenített
gyerekkor rántotta magával
a sajátjába ami nyomban
kinyílt és feltárult ontotta
a kellemes de a kellemetlen
részleteket is: a cseresznyefa
és az almafa alatti
fedezékben látja magát
ilyenkor kinn a kertben
vagy a fal árnyékában áll
akárhol csak ne a szorongást
keltő szobában ahol bárhogy
mozdul hibát ejt megfegyelmezik
a bírálatot a figyelmeztetést
nehezen viseli s azt is hogy
nem értik hogy másként látja
a részleteket: az össze nem
függő dolgok összefüggnek
a cseresznyefa gyökerén át
a föld mélyébe juthat – az almafa
a felhőkbe virágzik át
almavirágfelhők az égen
ezt látja a kivágott almafa
helyén még ma is bármikor
felidézhető a kép miközben
a falnál állva néz felfelé
most épp a szobából az erkélyen
át a fal pedig falaz falat
emel és elfedi mindazt
ami mögötte van amitől
borzad menekül ez a kis
rettenet örökre megmarad
minden olvasott mondatban
ott lapul bármikor kipattan
előjön folyton lesben áll

2011. november 13., vasárnap
dér mínuszfok avar pnl

a kerti rezignákra ráereszkedett a dér
egy kevés a peugeot szélvédőjén is megtapadt
a hőmérő higanyszála reggel mínuszfokot
mutatott s az égen hideg felhők úsztak át
különbözt minden szokványosan ismerős
zörgő avar és nyugodt vasárnap délután
valaki nyikorgó kiskocsit húzgál a kertben

2011. november 14., hétfő
hogyan megjelentek az infaustusok

levelet kellett volna írni
t. orbán olivérnek hogy
nemcsak palicsfürdőn nyárfáson
is megjelentek a gyanús
infaustusok a kálvárián
(már ismernek olykor köszönnek is)
a sarki bolttal szemben ülnek
naponta egy kiszuperált padon
nyáron sem volt ez akármilyen
látvány de ilyenkor novemberben
a skorpió s lassan a nyílas
jegyében a talaj menti és
talaj feletti fagyok idején
akár egy dermedt szoborcsoport
csak ülnek ott bolti áron
vett hűlő sörükkel s bámulnak
a semmibe ami a végzetük
közöttük és előttük is a
semmi se cigánylány szobra
se kagyló se égő kannagrúpp

2011. november 18., péntek
*f. f. groteszkbe fordul át**

nem anyámnak mosolya fény-
évnyi távolságra az
egészséges fogsort kivil-
lantó fogkrémreklámoktól
csak groteszk foghíjas vigyor
ahogyan a város mértani
középpontjában (szívében?)
csupasz ínyként rád bazsalyog
az egykori kávéház a motel
többszemeletes épület-
váza mint rosszul konstruált
divatjamúlt modernista rom
f. f. egykori nosztalgiája
most a groteszkbe fordul át: szó
sincs arról hogy kenyérjő lenne
szülőhelyed ahol a földek
felett összelopkodott érték-
papírokat lobogtat a szél
s a történelemből sem
okult senki errefelé:

a vidéken portyázó
török hadak ha tolvajoltak
is mélyen a föld alá
rejtették összeharácsolt
féltett kincseiket talán a
juhászok hídjánál majd
ők is alászálltak a zsíros
humusz vagy az ázsiai
partok alá ebből legalább
mítosz lett ám ily antimitikus
időkben mint amilyen a
mostani csak gyanús port kavar
a szél s elnyeli kitermelt
álhőseink untig hangoztatott
bölcsek hitt demagóg szólását

** A szöveg Fehér Ferenc Topolya című költeményének alábbi kezdő soraira utal: Anyámnak mosolya, kenyérfő Topolya.*

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Harkai Vass Éva

Látó Szépirodalmi Folyóirat